

Διακόνημα: Ο «καλός λόγος» στο διαδίκτυο*, 11 χρόνια από την έναρξη του ιστολογίου

/ [Γενικά Θέματα](#)

Γράφει ο Στέλιος Κούκος, Δημοσιογράφος, Υπεύθυνος Σύνταξης του Ιστολογίου «Διακόνημα»

Κάποτε ο Γέροντας, π. Σίμων ο Αρβανίτης, ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Παντελεήμονος Πεντέλης, ανέθεσε στον μοναχό, π. Ζωσιμά το διακόνημα του μάγειρα. Ο π. Ζωσιμάς δεν είχε ιδέα από μαγειρική και τα έχασε με την αναγγελία αυτή, αλλά δεν μπορούσε να κάνει κάτι. Ήταν θέμα υπακοής.

Όμως, ο βαθμός δυσκολίας αυξανόταν αφού το πρώτο φαγητό που έπρεπε να παρασκευάσει ήταν κυριακάτικο. Τον έφερνε, μάλιστα, σε πλήρη απόγνωση το γεγονός ότι θα έπρεπε να μαγειρέψει όχι μόνον για τους πατέρες του μοναστηριού, αλλά και για τους προσκυνητές και επισκέπτες της μονής.

Όπως είναι γνωστό, ο Γέροντας, π. Σίμων, προσέφερε από το περίσσευμα της καρδιάς του και από παροξυσμό αγάπης Αβραμιαία φιλοξενία σε όλους όσους εκκλησιάζονταν την Κυριακή στο μοναστήρι!

Εν τω μεταξύ, έφτασε Σάββατο απόγευμα και ο π. Ζωσιμάς δεν ήξερε πώς θα φέρει σε πέρας το διακόνημα που του ανέθεσε ο Γέροντας του και να παραθέσει φαγητό σε τόσους πολλούς συνδαιτημόνες. Ο ίδιος πλέον δεν μπορούσε να κρύψει την απελπισία του, που αποτυπώθηκε στο πρόσωπο του και σ' όλη του την ύπαρξη.

Αυτό αντελήφθη ένας τακτικός επισκέπτης της μονής που του ζήτησε να του πει τι του συμβαίνει. «Σας ξέρω καλά π. Ζωσιμά», του είπε, «σήμερα κάτι έχετε, πέστε μου σας παρακαλώ, ίσως μπορώ να σας βοηθήσω».

Ο καλός υποτακτικός, στην αρχή δεν ήθελε να μιλήσει για το θέμα που τον απασχολούσε, αλλά στην συνέχεια και κάτω από την επιμονή του προσκυνητή του «εξομολογήθηκε» το πρόβλημά που τον βασάνιζε. Και τότε ο επισκέπτης έσκασε στα γέλια.

«Είδες του», είπε ο π. Ζωσιμάς, «τώρα και εσύ γελάς με το πρόβλημά μου». Ο προσκυνητής τότε ρώτησε τον π. Ζωσιμά: «Πάτερ μου, ξέρετε τι δουλειά κάνω»; «Όχι, φίλε μου» του είπε «και συγγνώμη που δεν σε ρώτησα τόσο καιρό που έρχεσαι στο μοναστήρι». Και τότε ο φίλος της μονής αποκάλυψε στον εμβρόντητο μοναχό πως ήταν ο μάγειρας του Χίλτον.

Οπότε, δεν είχαν τίποτε άλλο να κάνουν παρά να πιάσουν δουλειά για την ετοιμασία της κυριακάτικης τράπεζας, που βεβαίως εξελίχθηκε σε μάθημα επαγγελματικής μαγειρικής!

Έτσι, το πρώτο μοναστηριακό φαγητό που παρέθεσε ο πατήρ Ζωσιμάς στους πατέρες και προσκυνητές της Ιεράς Μονής Αγίου Παντελεήμονος Πεντέλης ήταν υψηλής γαστρονομικής απόλαυσης!

Το διακόνημα, λοιπόν, αποτελεί άσκηση φιλότιμης υπακοής και κατά συνέπεια αγωγός προσέλκυσης της Θείας χάριτος. (Ίσως να ισοδυναμεί και με την έκφραση ευχαριστίας στις θλίψεις).

Το διακόνημα δεν έχει την έννοια της αγγαρείας, στρατιωτικής ή οποιουδήποτε άλλου είδους καταναγκασμού, όπως θα μπορούσε να το εκλάβει κάποιος κοσμικά σκεπτόμενος. Πρόκειται για ακριβώς το αντίθετο.

Βέβαια όταν αυτό εξασκείται με φιλότιμο, με θυσιαστική αγάπη, αλλά και φιλοκαλία. Πλείστα είναι τα παραδείγματα μοναχών που λάμπρυναν και λαμπρύνθηκαν από τα διακονήματά τους. Και για να μείνουμε στον τομέα της μαγειρικής να αναφέρουμε τον άγιο Ευφρόσυνο τον Μάγειρα, ο οποίος έγινε πολίτης και κάτοικος του παραδείσου από την γήινη βιοτή του στο μαγειρείο της μονής του!

Αλλά μήπως και στον βουρδουνάρη, τον διακονητή δηλαδή στον σταύλο με τα μουλάρια της Μονής Διονυσίου, δεν επεφύλαξαν υποδοχή με τα εξαπτέρυγα, ο ηγούμενος και οι πατέρες του μοναστηριού, όταν από θεϊκή αποκάλυψη πληροφορήθηκαν ότι ο βουρδουνάρης τους ήταν ο πρώην Οικουμενικός Πατριάρχης Νήφων, ο «Ασκητής επίσκοπος» Άγιος Νήφων.

Διακόνημα: μια έμπρακτη έκφραση της αγάπης και της αφοσίωσης, της καρτερίας, της άσκησης, της υπομονής και της εμφάνισης της ευλογίας που προστατεύει από τις κακοτοπιές της πορείας και από τον μετεωρισμό. Που χαριτώνει.

Είναι η απάντηση στην ακηδία, το «σμίλεμα του χρόνου» που συγκροτεί μαζί με κάποιες άλλες προϋποθέσεις την ύπαρξη και τον κόσμο.

Όπως γράφει ο άγιος Ιγνάτιος Αντιοχείας ο Θεοφόρος: «Ο εμός έρως εσταύρωται"! Όπως και να το δούμε αυτό, ανακεφαλαιώνει κάθε προσπάθεια της θυσιαστικής και κατά συνέπεια μαρτυρικής αγάπης.

Διακόνημα: ταυτόσημο με την προσφορά, την χωρίς ιδιοτέλεια διακονία, το δόσιμο. Ένας καλό λόγος, που ισοδυναμεί με ευλογία και ευχή, που μπορεί να σηκώσει αυτοστιγμής βάρος και άχθος σωματικό και ψυχικό και να εξαγάγει τον άνθρωπο σε τόπο αναψυχής. Σαν σε τοπίο από κόσμο του μέλλοντος αιώνας, σε χώρα αναστάσιμη που ομολογεί Χριστός Ανέστη!

Μια ιστοσελίδα πνευματικού περιεχομένου αποτελεί αντίστοιχο καρπό και πρόταση του σταυροαναστάσιμου παραδεδομένου μας λόγου. Λόγου ταυτισμένου με την ευλογία και με την ευχή που στα χείλη του ενάρετου και χαρισματούχου θαυματουργεί, ανασταίνει νεκρούς!

Που ως πίστη ακράδαντη μετακινεί βουνά και κατά συνέπεια και τα ψυχικά άχθη που ταλαιπωρούν και δυσκολεύουν τον σύγχρονο άνθρωπο.

Αυτό αποτελεί και το διακόνημα του «Διακονήματος». Η παράθεση ευλογημένης

και κατά συνέπεια αναστάσιμης τράπεζας και μαρτυρίας στους πεινώντες και διψώντες την πασχαλινή αναψυχή της ψυχής και του σώματος. Ένα συμπόσιο που να υπηρετεί το αιώνιο και αδήριτο αίτημα του κόσμου για ζωή περίσσια!

Ο ευτελής, ο ψυχρός, ο ασυνάρτητος, ο επηρμένος και κακεντρεχής λόγος έχει πληθύνει και θεριέψει και μοιάζει να έχει σκεπάσει κάθε ικμάδα Αλλά δεν είναι έτσι! Δεύτε λάβετε φως αγαλλίασης και κοινωνία αίγλης αληθινής και αιώνιας ζωής. Η τράπεζα μετά την Ανάσταση του Κυρίου είναι πάντα πλήρης. Τρυφήσατε πάντες!

Το “Διακόνημα” γίνεται σήμερα 11 ετών και ευχόμαστε να είναι και να εκφράζεται πάντα ως “παιδίον νέον”!

* Χρησιμοποιούμε την φράση “καλός λόγος” από την αντίστοιχη κυπριακή “καλό λόος” που αφορά την πασχαλινή εξαγγελία της Αναστάσεως.